

- העותרים: 1. אנואר סולימאן ארבאב איסמעיל
2. המוקד לפליטים ולמהגרים
3. האגודה לזכויות האזרח בישראל
4. רופאים לזכויות אדם - ישראל

כולם ע"י עו"ד עודד פלר ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רח' נחלת בנימין 75, תל אביב
טל': 03-5608185; טל' נייד: 052-2547163; פקס: 03-5608165
דוא"ל: oded@acri.org.il

נ ג ד

- המשיבים: 1. נציב בתי הסוהר
2. מנהל "מרכז השהייה חולות"

ע"י פרקליטות המדינה
משרד המשפטים, ירושלים

תגובה מטעם העותרים לתגובה המקדמית מטעם המשיבים

בכפוף למתן החלטה בבקשה בהסכמה שהוגשה היום, 9.7.2015, להגיב לתגובה המקדמית מטעם המשיבים, מתכבדים העותרים להגיש תגובתם הקצרה כדלקמן:

1. תגובת המשיבים לעתירה **בולטת במה שאין בה** – הן מן הצד הנורמטיבי, הן מן הצד העובדתי. אין בה התייחסות למקור הנורמטיבי שמכוחו אוסרים המשיבים על הכנסת מזון, ככלל, ל"חולות", ואין בה התייחסות לתוצאת מדיניותם, האוסרת על הכנסת מזון, והיא תופעת "מטבחי השדה" ההמוניים שמנהלים על הארץ במדבר מחוץ למתקן.

זאת לא בכדי, משום שהחוק למניעת הסתננות התיר "איסור החזקת חפצים מסוימים", והמשיבים הפכו זאת לאיסור גורף, ולפיו כל מה שלא הותר – אסור להכניס, ובכלל זה מזון. זאת לא בכדי, משום שטענות בדבר בריאות, בטחון ובריאות מתפוגגות כלא היו, שעה שהשוהים במתקן ממילא מתקינים את מזונם בכל דרך שימצאו לנכון סמוך לגדרות המתקן, מחוצה לו.

2. הנתונים שמציגים המשיבים בסעיף 13 לתגובתם בדבר שיעור הפוקדים את חדרי האוכל לארוחת שירת הצום בערב (איפטאר), תומכים בטענות העותרים.

ראשית, וכאמור בעתירה, מן העובדה שיש מי שניזונים מן הארוחות ששב"ס מספק בחדרי האוכל אין ללמוד על שביעות רצון, אשר ממנה נובע פטור מן החובה לכבד את חירותם של השוהים ב"חולות" לצורך מזון כאוות נפשם, על פי בחירתם. לשב"ס חובה לספק לשוהים מזון, זה מה שיש בתוככי המתקן, ולשוהים שמקבלים 16 ש"ח ביום בלבד אין כסף לרכוש מדי יום אוכל לאכול בחוץ. הם נאלצים בעל כורחם לאכול גם מה שמספקים במתקן.

שנית, הנתונים מצביעים על כך ש**רוב השוהים המוסלמים כלל אינם פוקדים את חדרי האוכל לארוחות איפטאר**. מן הנתונים עולה, שבממוצע 62% מהמוסלמים השוהים במתקן **אינם** נכנסים לחדרי האוכל לארוחת איפטאר. למעשה, לאחר הערב הראשון, בו נכנסו 63% מן המוסלמים לחדרי האוכל (נתון נמוך כשלעצמו), וגילו שהארוחה היא ארוחת הצהריים על פי התפריט הרגיל של שב"ס, נתוני הכניסה לחדרי האוכל צנחו. כבר למחרת 61% מן השוהים המוסלמים **לא נכנסו**. בהמשך לכך היו ימים בהם הרוב המוחלט לא נכנסו. ביום 27.6 **לא נכנסו** לחדר האוכל 83% מן השוהים המוסלמים וביום 4.7 **לא נכנסו** 78% מהם.

3. נתוני הכניסה בשעה שלוש וחצי לפנות בוקר לארוחת בוקר נמוכים גם הם (כ-51% נכנסים), וזאת במיוחד על רקע העובדה שהמתקן סגור ומסוגר בין השעות עשר בלילה לשש בבוקר, ולשוהים אסור לצאת ממנו. אין להם כל דרך לאכול ארוחת בוקר טרם זריחת החמה אלא במתקן, ואף על פי כן מחציתם מוותרים על המזון ששב"ס מספק.

4. נתוני **היוצאים** מן המתקן שהמשיבים הציגו בסעיף 14 לתגובתם אינם מוכיחים את שהם מבקשים להוכיח, ולפיו אין גידול במספר **הנכנסים** מדי ערב למתקן ובדבר העומס בחזרה. המשיבים מציגים נתונים יומיים, ולפיהם רוב השוהים במתקן יוצאים ממנו במהלך היום, ולא נתונים שעתיים בדבר כניסות חזרה. יתכבדו המשיבים ויציגו את נתוני הנכנסים מדי ערב בין השעות שמונה לתשע ובין השעות תשע לעשר. הללו יוכיחו, שבשעות אלה העומס רב מאוד. כיוון שלמשיבים נתונים מי מן השוהים הם מוסלמים, יוכלו אף להוסיף ולציין כמה מן השוהים המוסלמים נכנסים למתקן בשעות אלה.

אנו מצויים בעיצומו של חודש הרמדאן. בניגוד לאמור בסעיף 8 לתגובת המשיבים, השוהים ב"חולות" אינם "יכולים" לשהות בו. הם אנוסים לשהות בו. שעת שבירת הצום, אחרי שקיעת השמש, היא שעה בה הם אינם יכולים להתרחק מן המתקן, שכן בשעה עשר הם מחויבים לשהות בתוכו. שעת ארוחת הבוקר, טרם זריחת החמה, היא שעה בה הם מחויבים לשהות בתוכו. בית המשפט הנכבד יתבקש ליתן צו על תנאי כמבוקש ולקבוע את העתירה לדיון בדחיפות.

ר/ר 33/ר

עודד פלר, עו"ד

ב"כ העותרים

9 ביולי 2015